

РЕШЕНИЕ

№ 89

гр. Тетевен, 27.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ТЕТЕВЕН, I - СЪСТАВ ГРАЖДАНСКИ, в
публично заседание на пети юни през две хиляди двадесет и трета година в
следния състав:

Председател: Ани Б. Георгиева

при участието на секретаря Виолета Й. Монова
като разгледа докладваното от Ани Б. Георгиева Гражданско дело №
20224330100700 по описа за 2022 година

Производството е по иск с правно основание чл.403 ал.1 ГПК вр. с чл.45
ЗЗД

Постъпила е искова молба от „В.“ ООД против П. И. С. и И. И. Й.
действаща чрез майката и законен представител П. И. С. с цена на иска
9775,69лв .

В исковата молба се твърди ,че на 23.04.2019 г. от името на малолетната
И. И. Й., чрез нейната майка и законен представител П. И. С. е заведен иск
срещу „В.“ ООД, с правно основание чл.200 от Кодекса на труда и цена 350
000.00 лева. Образувано било гр.д.№ 23344/2019 г. пред Софийски районен
съд. С исковата молба е направено искане за допускане на обезпечение на
предявения иск чрез налагане на запор върху банковите сметки на „В.“ ООД
във всички търговски банки. С Определение № 103157 от 24.04.2019 г. по
гр.д. № 23344/2019 г. Софийски районен съд е допуснал обезпечение, чрез
налагане на запор върху банковите сметки на „В.“ ООД до размера от 70
000,00 лева, без определяне на парична гаранция.

Въз основа на това е издадена Обезпечителна заповед от 24.04.2019 г. и
образувано Изпълнително дело № 20198390400348 по описа на ЧСИ И.М.-К, с
рег.№ 839 и район на действие СГС срещу „В.“ ООД с предмет- налагане на
обезпечителен запор върху банкови сметки.

С Решение № 89659 от 15.05.2020 г. по гр.д.№ 23344/2019 г. първо
инстанционният съд е уважил иска частично за сумата от 70 000,00 лв. и
отхвърлил за разликата до пълния предявен размер от 350 000,00 лева.
Решението е обжалвано пред Софийски градски съд, по повод на което е

образувано гр.д. № 10315/2020 г. С Решение от 29.04.2022 г. по гр.д. № 10315/2020 г. на СГС първо инстанционното решение е частично отменено и размерът на присъденото обезщетение е намален до 27 160.00 лева. Решението не е обжалвано и е влязло в законна сила на 17.06.2022 г.

На 09.08.2022 г. бил издаден Изпълнителен лист в полза на И. И. Й. срещу „В.“ ООД за следните суми: 27 160,00 лева - обезщетение за претърпени неимуществени вреди, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 08.12.2018 г. до окончателното плащане Законна лихва върху сумата от 42 840,00 лв. за периода от 08.12.2018 г. до 10.07.2019 г. 776,00 лв. - разноски по делото .

Образувано било Изпълнително дело № 20228790401596 по описа на ЧСИ В.П. с рег.№ 879 и район на действие ОС Ловеч срещу „В.“ ООД, като на 18.08.2022 г. длъжникът „В.“ ООД е погасил задълженията си по изпълнителния лист изцяло.

Предвид на това ищецът бил претърпял вреди от наложеното обезпечение на иска в размер на 9775,69лв ,които представлявали обезщетение за претърпени имуществени вреди, равняващи се на законна лихва за периода 10.05.2019г до 26.08.2022г. , поради неоснователно блокирано вземане .

В законово установеният срок е постъпил отговор от ответниците в които се твърди ,че видно от самата искова молба, П. С. не е ищец, тя е само законен представител на ищеца. В случая не е адресат на отговорността на иска по чл. 403, ал. 1 ГПК. Тя не е предявявала неоснователен иск срещу „В.“ ООД, нито делото е било прекратявано. По тази причина не е нанесла и никаква вреда на ищеца, за да му дължи обезщетение и моли съдът да отхвърли изцяло предявения иск срещу П. И. С..

Ответницата И. И. Й. действаща чрез законния си представител нейната майка П. И. С. е загубила баща си, който е починал в резултат на трудова злополука, докато е работил за ищеца „В.“ ООД в Саудитска Арабия. Първоначално е представлявана от адв. Наталия Андреева. Адвоката, от името на И. Й., предявява иск за обезщетяване на неимуществените вреди, от загубата на баща й, в размер на 350 000 лева. С исковата молба е поискано допускане на обезпечение, с налагане на заповед на банковите сметки на работодателя „В.“ ООД. Съдът допуснал обезпечение до 70 000 лева с определение от 24.04.2019г. и съответната Обезпечителна заповед от същата дата, като счита, че иска е вероятно основателен до тази сума. Софийски Районен Съд с решението си по гр. дело 23344/2019г. е уважил иска именно до тази сума. Съдът е счел, че искът е основателен до тази сума. Междувременно след допускане и налагане на обезпечението, на 10.07.2019г. застрахователят ЗЕАД „Булстрад Виена Иншурънс Груп“ изплатил застрахователно обезщетение в размер на 42 840 лева. „В.“ ООД обжалвали решението на С.Р.С., поради което Софийски Градски Съд образувал въззивно гражданско дело 10315/2020г. С решението си С.Г.С. счита, че решението на СРС, с което определя обезщетение за неимуществени вреди в размер на 70000 лева е правилно и справедливо, но това обезщетение следва

да се намали с размера на полученото застрахователно обезщетение от 42 840 лева. Именно по тази причина съдът определя нов размер на обезщетението като намалява справедливото обезщетение от 70000 лева с получените 42 840 лева и определя окончателен справедлив размер от 27160 (двадесет и седем хиляди сто и шестдесет) лева. Обезпечителната заповед е издадена от С.Р.С. и обезпечението, чрез заповест на банковите сметки, е наложено преди изплащане на застрахователното обезщетение от застрахователя. Към момента на налагането им искът е бил основателен - и С.Р.С. и С.Г.С. с решенията си определят справедлив размер на обезщетението за неимуществени вреди в размер на 70 000 (седемдесет хиляди) лева. От решенията на С.Р.С. по гр. дело 23344/2019г. и на С.Г.С. по в.гр.д. 10315/2020г. било видно, че е основателна претенцията на И. Й. за обезщетяване на претърпени от нея неимуществени вреди от загубата на баща ѝ в размер на 70 000 лева, в следствие на настъпилата трудова злополука и нямало как да се предположи , към момента на налагане на обезпечителната мярка, че застраховател ще изплати обезщетение, за да намали размера на претенцията си, като по тази причина не можело да бъде ангажирана нейната отговорност за вреди по чл. 403, ал. 1 от ГПК, съответно не дължи обезщетение.

Също така на 22.08.2022г. между „В.“ ООД, чрез нейния законен представител и управител К. В. С. и И. И. Й., действаща чрез адв. С. П. П., се сключило Споразумение, с което уредили окончателно отношенията между ищеца и малолетната ответница , като подробно излага съдържанието на споразумението , поради което молят искът да се отхвърли.Претендират се разноси .

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установена следната фактическа и правна обстановка:

С решение № 89695/15.05.2020г. постановено по гр.д. № 23344/2019г.,164с-в, второ г.о. на Софийски Районен Съд е осъдена „В.“ ООД да заплати на И. И. Й. , чрез нейната майка и законен представител П. И. Спицова на осн. Чл.200 ал.1 от КТ сумата от 70 000лв , решението е обжалвано и с Решение по в.гр.д.№10315/2020г на Софийски Градски Съд , втори граждански въззивен състав , е отменено решението за сумата над 27 160лв до 70 000лв обезщетение за претърпени от ищцата неимуществени вреди болки и страдания от смъртта на наследодателя и Иво Детелинов Йорданов настъпила в резултат на трудова злополука от 02.12.2018г., поради което „Веника“ООД , следва да заплати сумата от 27 160лв обезщетение в едно със законната лихва от датата на злополуката .Това е така тъй като видно от мотивите на въззивното решение застрахователя ЗАД „Булстрад Виена Иншурънс Груп“АД на 11.07.2019г е изплати на малолетната ищца сумата от 42840лв., т.е след образуване на делото пред първа инстанция , което е било на 24.04.2019г. , видно от приложеното гр.д. № 23344/2019г.,164с-в, второ г.о. на СРС.

Във връзка с горе цитираното дело на районен съд София е издадена обезпечителна заповед /л.107/ от 24.04.2019 г. въз основа на определение № 103157/24.04.2029г. по гр.д. №23344/2019г. за сумата от 70 000лв на И. И. Й.

, действаща чрез своята майка и законен представител П. И. С. и образувано Изпълнително дело № 20198390400348 по описа на ЧСИ И.М.-К, с рег.№ 839 и район на действие СГС срещу „В.“ ООД с предмет- налагане на обезпечителен заповор върху банкови сметки. Със заповорно съобщение по изп.д. № 20198390400348 по описа на ЧСИ И.М.-К /л.116/ е уведомена „В.“ООД, че е наложен заповор по банковите и сметки в „Инвестбанк“АД, „Първа инвестиционна банка“АД и „ОББ“АД за сумата от 70 000лв.

Постигнато е споразумение от 22.08.2022г. между И. И. Й. , действаща чрез своята майка П. И. С. и „В.“ООД , видно от което отношенията между страните са уредени , като И. И. Й. се задължава до 27.08.2022г да подаде молба за отмяна на обезпечението , допуснато с определение № 103157/24.04.2029г. по гр.д. №23344/2019г., както и в деня на подписване на споразумението да подаде молба по изп.д. № 20198390400348 по описа на ЧСИ Ирина Митова за вдигане на обезпеченията , като такава е подадена .

С молба от 22.08.2022г./л.128/подадена от И. Й. , действаща чрез своята майка П. С. по изп.д. № 20198390400348 по описа на ЧСИ И.М.-К е поискано изп.дело срещу „В.“ООД да се прекрати , тъй като сумата е изплатена изцяло и обезпеченията да бъдат вдигнати .

Съгласно чл.403 ГПК - Ако искът, по който е допуснато обезпечението, бъде отхвърлен или ако не бъде предявен в дадения на ищеца срок, или ако делото бъде прекратено, ответникът може да иска от ищеца да му заплати причинените вследствие на обезпечението вреди. Притезанието за обезвреда, уредено от чл. 403 от ГПК, почива на плоскостта на отговорността за неправомерно увреждане, като за разлика от нея същата е невиновна /обективна/. За да се реализира отговорността по чл. 403 от ГПК е необходима кумулативната наличност на следните предпоставки: наличие на реално наложено обезпечение, вреди в определен размер, причинно-следствена връзка между наложеното обезпечение и претърпените вреди. Константна практика е, в обема на отговорността по чл. 403, ал.1 от ГПК да се включват и да подлежат на обезщетяване всички преки и непосредствени вреди, следствие на наложеното обезпечение чл.51 ал.1 ЗЗД . За такава вреда би се признало обезщетяване на възбранената или заповорирана вещ, вредите във връзка с невъзможността да се извършват разплащания поради заповор върху банкова сметка, невъзможност да се използва възбранената или заповорирана вещ за времето, за което е наложена обезпечителната мярка. За да са преки и непосредствени, необходимо е вредите да се намират в причинна връзка с наложената обезпечителна мярка, закономерно да следват от нея и да не биха настъпили в правната сфера на ищеца, ако не би била наложена обезпечителната мярка.

Видно от материалите по делото , че исковата претенция на ищцата по гр.д. № 23344/2019г.,164с-в, второ г.о. на СРС е уважена с първо - инстанционното решение , като с въззивното решение е отменено за част от сумата предвид изплатено застрахователно обезщетение .

Изрично с доклада по делото съдът е указал на страните ,че за да възникне отговорността на ответника в настоящото производство, в тежест на

ищеца е да установи, при условията на главно и пълно доказване, че действително е претърпял някакви вреди, като следва да установи и размера на последните. В случая за определяне вида и размера на вредите е приложим гражданския закон /ЗЗД/. Съгласно чл. 51, ал. 1 ЗЗД, обезщетение се дължи за всички вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането. Следователно, на обезщетяване подлежат както претърпените загуби, така и пропуснатите ползи, като такива не са доказани, а се твърди, че вредите са законна лихва за периода 10.05.2019 до 26.08.2022г. върху блокирано вземане. По делото няма данни как ищецът би се ползвал от запорираните суми в смисъл как би ги използвал, като влог, или примерно с тях би се разплащал и др.

Въпреки дадените с доклада указания относно доказателствената тежест ищецът не е предприел действия за да докаже размера на вредите, които претендира, не е доказано размер на претърпени загуби, респективно пропуснати ползи поради, което искът се явява недоказан по отношение на И. И. Й., действаща чрез нейната майка и законен представител П. И. С., тъй като обезпечителната заповед е издадена по нейна претенция и гр.д. № 23344/2019г., 164с-в, второ г.о. на СРС и е образувано гражданско дело по нейна искова молба. Тоест ищецът не ангажира каквито и да било други доказателства, установяващи, че вследствие на обезпечението е възпрепятствано нормалното осъществяване дейността на дружеството и същото е понесло загуби /пропуснати ползи в посочения размер.

Що се отнася до втората ответница П. И. С. същата не е страна по гр.д. № 23344/2019г., 164с-в, второ г.о. на СРС, а обезпечителната заповед е на издадена И. И. Й., действаща чрез нейната майка и законен представител П. И. С., поради което искът срещу нея е неоснователен и следва да бъде отхвърлен.

По разноските: В случая право на разноски има ответната страна поради което следва да бъде осъдена „В.“ООД да заплати на П. И. С. сумата от 800лв разноски за един адвокат, и на И. И. Й., действаща чрез нейната майка и законен представител П. И. С. сумата от 800лв разноски за един адвокат.

Така мотивиран съдът,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ искът с правно основание чл.403 ГПК вр. с чл.45 от ЗЗД на „В.“ООД „ЕИК *****, седалище и адрес на управление гр. Троян, обл. Ловеч, ул. „Мизия“ №9 срещу И. И. Й. с ЕГН ***** действаща чрез нейната майка и законен представител П. И. С. ЕГН ***** и П. И. С. ЕГН ***** и двете с адрес с. Златна Панега, общ. Ябланица, ул. „Златановци“ №12 за сумата от 9775,69лв представляващи обезщетение за претърпени имуществени вреди и законна лихва за забава върху присъдената сума считано от датата на завеждането на исковата молба 15.09.2022г. до окончателното изплащане на сумата, като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА на осн. чл.78 ал.3 ГПК „В.“ООД „ЕИК *****,седалище и и адрес на управление гр. Троян , обл. Ловеч , ул.“Мизия“ №9 да заплати на И. И. Й. с ЕГН ***** действаща чрез нейната майка и законен представител П. И. С. ЕГН ***** с адрес с. Златна Панега , общ. Ябланица , ул. „Златановци“№12 сумата от 800лв за адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА на осн. чл.78 ал.3 ГПК „В.“ООД „ЕИК *****,седалище и и адрес на управление гр. Троян , обл. Ловеч , ул.“Мизия“ №9 да заплати на П. И. С. ЕГН ***** с адрес с. Златна Панега , общ. Ябланица , ул. „Златановци“№12 сумата от 800лв за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Ловешки окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Тетевен: _____